

Č. 1993.

Vojenské věci: * Absolventem vojenské akademie ve smyslu Šu 5, odst. 9 č. 7 zák. ze dne 19. března 1920 č. 195 Sb. jest ten, kdo absolvoval všechny ročníky učební osnovou stanovené.

(Nález ze dne 20. února 1923 č. 2917.)

Věc: Rudolf J. v J. H. (adv. Dr. J. Mužík z Prahy) proti ministerstvu národní obrany (podplukovník Zd. Mottl) o propočítání služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l absolvovav 2 ročníky vojenské akademie úplně byl z III. ročníku vyřazen dne 15. října 1914 do armády jako poručík.

Jako doba, které jest při zjištění služebních let, započítatelných pro postup do vyšších požitků, dle zákona ze dne 19. března 1920 č. 195 Sb. zapotřebí k dosažení hodnosti, ve které byl st-l dne 1. ledna 1920, kdy zákon tento počal účinkovati, t. j. hodnosti nadporučíka, byly mu čítány podle tabely Šu 5, odst. 9 cit. zák. ve skupině IV. a tř. XI. 4 roky.

Žádost st-lova, aby mu byla tato čekací doba započtena dle směrnic platných pro vojenské akademiky jen třemi roky, byla nař. rozhodnutím zamítnuta, z důvodů, že se žádost tato příčí ustanovením cit. zákona.

Stížnosti do rozhodnutí tohoto podané nemohl nss přiznati důvodnost.

Cit. zákon stanoví v Šu 5, odst. 9 č. 7, že absolventům vojenských akademií ve skupině II., IV., V. a VI. zkrátí se čekací lhůta v XI. hodnostní třídě o 1 rok.

Ustanovení toto jest výjimečné a není je proto možno vykládati extensivně. Z ustanovení tohoto jde jasně, že toto zkrácení čekací lhůty nepřiznává zákon vojenským akademikům všeobecně, jak míní stížnost, nýbrž že je přiznává jen absolventům vojenských akademií. Absolventem akademie sluší pak rozuměti jen toho, kdo absolvoval akademii celou, tedy celé její tři ročníky. Jiného výkladu zákon nepřipouští a dalších výjimek žádných nestanoví, proto jest nerozhodno, zda opuštění akademie před jejím úplným absolvováním se stalo dobrovolně čili nic, ani stalo-li se pro špatný či výborný prospěch. To plyne i z intence, ze které zákon patrně vychází. Touto výhodou přiznává totiž zákon absolventům vojenských akademií časovou náhradu za to, že (delším) studiem, kterým nabyli většího vzdělání, bylo jejich jmenování poručíky zdrženo. Kdo neabsolvoval akademii celou, neutrpěl časovou újmu, kterou zákon předpokládá a nemůže býti této výhody účasten. Proto by bylo nerozhodné, obdržel-li snad st-l při svém předčasném vyřazení z akademie formální absolutorium, jak zástupce stížnosti při veřejném líčení tvrdil — nehledě ani k tomu, že okolnost tato nebyla v písemné stížnosti uplatňována (§ 18 zák. o ss.).

Nárok, jehož porušení stížnost tvrdí, ze zákona tedy st-li nevzešel. Nárok ten nevzešel mu však ani z obou výnosů žal. ministerstva, jichž se stížnost dále dovolává.

Výnos ze dne 16. října 1920 č. 163.000/8, jenž stanoví, že důstojníkům vzešlým z vojenských akademií se počítá pořadí jako poručík od 1. srpna toho roku, ve kterém s úspěchem dokončili druhý rok akademie, jest ve svém celku jen parafrází právě uvedeného bodu 7 Šu 5 a předpokládá absolvování všech tří ročníků akademií.

Výnos pak ze dne 4. srpna 1920 č. 455/852/VI-29 týká se — stejně jako shodný s ním čl. I. k Šu 5 č. 5 vl. nař. ze dne 1. prosince 1921 č. 440 Sb., jímž byl výnos tento nahrazen — případů, ve kterých může mnohdy za zvláštních okolností při novém neb opětném přijetí do vojenské služby podle Šu 5, odst. 8 zák. započísti určité období strávené v jiné službě nebo praxi, zejména zaručuje-li tato jiná služba nebo praxe zvláštní prospěch pro vojenskou službu. Tento případ však u st-lé dán není.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1994.

Administrativní řízení: * Předpis třetího odstavce Šu 1 zák. lhůtového ze dne 12. května 1896 č. 101 ř. z., podle kterého v řízení před úřady politickými den, kterého rekurs jest dán na poštu, počítá se za den podání rekursu, neplatí pro opravné řízení proti rozhodnutím úřadů pro dozor ke školám na základě zvláštních zákonů zřízených.

(Nález ze dne 20. února 1923 č. 2918.)

Věc: Bohumil F., Františka S. a Matěj H. v Z. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran zamítnutí stížnosti jako opožděné.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Moravská zem. škol. rada v Brně výnosem z 29. listopadu 1921 č. — rozhodla, že děti st-lů Jana F., Frant. S. a Karel H., ježto jsou české národnosti a českého jazyka mateřského, podle Šu 20 zák. ze dne 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. mor. z r. 1906 a s poukazem na analogické ustanovení Šu 1 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 Sb. vylučují se z německé školy v Z. a přikazují se českým školám v Z.

Tento výnos byl st-lům intimován výměrem městské rady ve Znojmě z —, doručeným jim podle stvrzenky vesměs dne 9. prosince 1921.

St-lé proti výnosu zšr podali u této zšr rekurs na min. škol., který k zšr-ě došel dne 24. prosince 1921 pod č. 2757 a byl nálesem min. škol. ze dne 20. února 1922 č. — zamítnut z důvodu, že došel k zšr po uplynutí předepsané 14denní lhůty.

Stížnost k nss-u podaná namítá, že rekurs do rozhodnutí zšr byl podán včas, neboť rozhodnutí bylo doručeno st-lům dne 10. prosince 1921, jak prý vychází ze spisů obecního úřadu osvědčujících akt doručný, a rekurs s adresou mor. zšr-y v Brně byl podán podle podacího lístku ddto 23. prosince 1921 tohoto dne na poště v Z.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Žal. úřad vyslovuje, že rekursy st-lů došly k zšr po uplynutí 14denní lhůty čítané ode dne doručení napadeného výnosu mor. zšr-y, vycházel zřejmě z okolností vysvítajících ze správních spisů, totiž že napadený výnos byl st-lům doručen dne 9. prosince 1921 a rekurs že